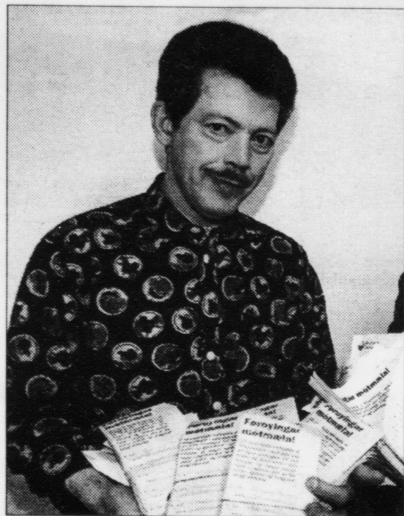

Minningarorð um Krisjan Dahl

Tað hevði verið so nógv lættari at skriva tær eina 50 ára føðingardags-heilsan Krisjan. Tú náddi tær fimti, men nú er tú farin, deyður, og livir bert eftir í minninum hjá teimum mongu, sum tú gleddi gjøgnum títt stutta lív. Tað hevði verið so lætt at skrivað tít á lívi, tí tú var eitt lætt menniskja. Eitt menniskja sum dugdi at sita undir og sum dugdi at siggja tað stuttliga sjálvt í tí álvarsama. Tú var so lættur at vera saman við.

Nú eg siti framman-fyri skerminum, við deydshodnum enn sjongrandi í oyrunum, eru tankarnir so flóktir. Eg veit ikki rættuliga, hvussu eg skal byrja, tí tú og deyðin hoyrdu líkasum ikki saman og eg vil siga tær farvæl.

Eg havi verið burtur nú í hálvt annað ár, og tá vit skiltust var tú frískur og ferðugur. Tú ynskti mær alt tað besta úti í heimi. Eitt sindur øvundsjúkur var tú, og tú vísti tíðuliga, at tú ikki var so fegin um at okkara vegir skulu skiljast eitt bíl. Mundi tú gruna framtíðina, slíkt kemur fram í tonkunum, nú tú er farin.

Eg kendi teg sum starvsfelaga, og seinastu mongu árinu hevur tú verið ein partur av mínum gerandisdegi. Ein ikki so lítill partur. Eg eri fegin um at hava lært teg at kent, at hava havt teg sum vinmann. Frá í fyrstuni at vera stjórin, so gekk skjótt tann vegin, at tú eisini gjørdist vinur. Ein rættur vinur. Tú var ikki líka glaður, hvussu tað gekk hjá mær. Tú fólði við mær, tá tað gekk illa, sýndi kærleika, og hjá

tær hevði tað størri týðning at skilja heldur enn sjálvur at verða skiltur. Eg takki tær fyri hendan eginleikan.

Tín líðingarsøga gjørdist stutt og svár, og eg lutlók slettis ikki í henni eins og familjan og hinir starvsfelagarnir á Sosialinum. Ikki fyrr enn ein starvsfelagi vitjaði meg um jólini, fekk eg rættuliga at vita, hvussu sjúkur tú var vordin. Eg hugsaði at skriva tær eitt bræv, men ov seint, nú er tú deyður.

Heilt óskiljandi er tú tikin frá okkum, tú, sum skuldi átt nógv góð ár eftir, um vit mannabørn ráddu. Tú, sum átti familju og hevði so nógv at liva fyri. Illa ber tít at leita eftir eini meining við deyðanum. Vit menniskju skilja hann ikki. Vit bert merkja hansara koldu hond og vita, hvussu svárur hann er fyri okkum. Vit mugu bert trúgva, at tann altvaldandi er góður, og at vit ein dag fara at siggja hansara ætlan við okkum og okkara næstu. Hetta er tó so ógvuliga lítil troyst hjá teimum, sum missa. Hjá tykkum, Karlu og børnunum. Tít hava verið sterk, gævi tít framhaldandi fáa neyðugu styrkina.

Kristjan var eitt náttúrunnar barn. Hann elskaði náttúruna og skapannarverkið. Hann sá og legði í geyma í náttúrunu nógv, sum vanlig fólk slett ikki leggja merki til.

Tá tú arbeiðir tætt saman við einum menniskja, so fert tú at kenna, hvussu árið gongur hjá hesum. Tú veit, hvat tín næsti tekst við og hvat upptekur hann. Eitt nú dámdi Krisjani væl at fáast við gæs. Eg minnst ein mánadag á Sosialinum, har meginpartin av degnum gekk við at tosa um ein túr hann hevði gjørt til Sýrdals á Streymoyinni eftir gæsum í vikiskiftinum. Hann hevði nýtt ein heilan

leygardag og kom ikki heim fyrr enn á náttartið. Hann hevði rikið tær allan vegin aftur til Havnar og hevði notið hvørt fet hann steig. Hjá honum snúði tað seg ikki bert um at fáa gásaflokkinn Havnar. Nei, hann livdi við náttúruni suðureftir og kendi hvønn stein og hvørja túgvu. Minnini frá barnaárunum í náttúruni dagaðu fram aftur og hann gleddist við skapannarverkið. Eg gjørdist heilt hugtakin av hansara frásøgustíli og hansara evnum at eygleiða og eg hugsaði: »Hvussu leingi kann hann halda fram við at fortelja um hendan túr?« Eg nevndi aftur gásatúrin týsdagin og mikudagin við. Øll vikan okkara millum gekk við at tosa um náttúruna í Suðurstreym og vit kundu havt hildið fram. Krisjan kundi verið stórir rithøvundur. Hann hevði, eins og Steinbeck og aðrir rithøvundar, eyga fyri smálutunum og tað er júst tað sum ger ein frásøgumann áhugaverdan.

Krisjan var eisini bergtikin at tí einfalda. Av teimum fyrstu stóru uppfínissunum og hvussu tey riggaðu. Teir stóru og snótligu bátarnir á Skálatrøð søgdu honum ikki so nógv. Men líta fyrmannafarið við seglinum var honum til stóra gleði. Hann gjørdist ongantíð liðugur at undrast á, hvussu hetta líta seglið kundi føra bátin trygt fram. Stóru framkomnu motorarnir í bátunum á Skálatrøð søgdu honum heldur einki. Men fekk hann ein gamlan motor við einum sylindara og gløðihøvdi, so skuldi tú sæð

ljósið í andlitinum. Hann undraðist á tað einfalda.

Tú var eisini úti í heimi Krisjan og tær árinu evnaðu teg til mann. Tú gjørdist ongantíð troyttur av at greiða frá vakurlikanum í Grønlandi. Tíni eygu vóru so deiliga objektiv og kanska var tú føddur ov seint. Hevði tú verið føddur fyri góðum hundráð árum síðan, so kanska tú hevði møtt Roald Amundsen. Hann hevði kanska biðið teg koma við sær á Suðurpólin og fekk tú hetta tilboð, so tók tú av upp á standandi fót. Tíðin á donsku sendistovuni í Ankara var fast prentað í minninum. So fast, at tá tú flutti í nýggja skrivstovu á Sosialinum, so gavst tú henni eyðkenda grøna arabiska litin. Tú var taksamur fyri árinu úti í heimi.

Í dag siga vit tær farvæl, og sjálvur í tonkunum úti í heimi og øll tit onnur heima í Føroyum. Tú livdi ikki til fánýtis, og tín góða ávirkan fer at koma fram fyri okkum, tá brúk er fyri henni. Títt arbeiðspláss, sum tú gavst so nógv, er sært og skelk-að av missinum, men vit fara at minnst teg á leiðini fram. Hóast tú nú er farin, so hevur tú ikki fyri seinastu ferð háláð í smilbondini á Sosialinum, og smílið ger lívið so nógv lættari at bera.

At sige verden ret farvel

I livets gry og livets kvæld
er lige tungt at nemme;
Det lærtes aldrig her på jord,
var, Jesus, ej du I dit ord
Hos os, som du er hjemmee.

Men kommer døden førend du,
kom da I løn, og kom I hu,
hvor mørkt det er I gaven!
Omstrål mig, så jeg glemmer den,
salv øjet på din syge ven,
så jeg han se Guds-haven!

Kom I den sidste nattevagt
I en af mine kæres dragt,
og sæt dig ved min side!
Og tal med mig, som ven med ven,
om hvor vi snart skal ses Igen
og glemme al vor kvide.

(Grundtvig)

Singapore tann 13. januar 1997

Jústinus Eidesgaard

Eyka landsfundur

verður leygardagin 31.1.98, kl. 13.00
í hølunum hjá Føroya Arbeiðarafelag.

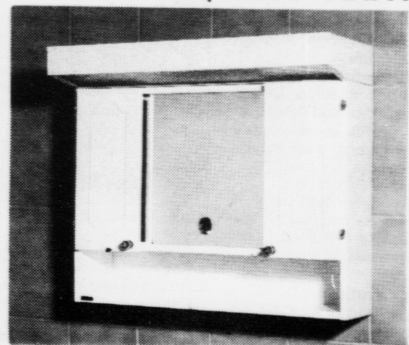
Skrá: Komandi valið.

Landsnevndin
fyri Verkamannafylkingina

Vit hava ALT til BAÐIRÚMIÐ

- t.d. stórt úrval av baðirúms-
skápum frá

HAFA

»Silvia«: B 90 / H 69 / D 15

RÖTTU PRÍSIR
& BESTA DYGD

Øll við spegilshurðum
uttan/innan og í ervaljósi-
num, sum fæst til øll skáp-
ini, 110/220 V við jørð.

Vitjið framsýning okkara á Hálsi
ella ringið og fáid tilfar sendandi

SK Svend Krosstein
Falkavegur - Tlf. 14600

VHS
Alt tilfar til
VATN
HITAVEK
SANITET

RUSTVIÐGERÐ

Lat ikki bil tygara rustfarast og missa virði.

Vit rustviðgera bil
tygara eftir FDM skip-
anini og virðini vara.

Ivan Johansen Bilar

Hoyvíksvegur 63 · FR-110 Tórshavn
Tlf. 13666

Bátur til sølu

Starlet 29. Hevur nýggjan motor.

Tlf. 51277